אור דוד

,	גיליוו							פרשת	
מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן ושושנה נעמי הי"ו	מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			שבוע	
	42	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצורע	
		19:43	19:45	19:43	18:41	18:47	18:30		

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מעשה שהיה ביום כ"ז שבט שנת תש"מ (1980 למניינם), בביתו של הבבא סאלי זיע"א התקבלה שיחת טלפון בהולה מארגנטינה, בה סיפרו לרב שנחטף בנו של שאול סתהון דבאח מעשירי היהודים התומכים בתורה. שמע הצדיק, הרהר שעה קלה ואמר:"החוטפים יתפסו והוא ישוחרר לשלום, חינם אין כסף". חלפו ימים ושבועות, עבר כל חודש אדר, ולא נשמע כלום. ב-ו' לחודש ניסן, טס האב במיוחד לארץ הקודש, אמר לו הצדיק, השולחן ערוך הוא ספר הלכה, להורות את המעשה אשר נעשה וכתוב בו (סימן ת"ל):"שבת שלפני הפסח קוראים אותו שבת הגדול מפני הנס שנעשה בו",נמצא שיש כאן הוראה לדורות שיום זה מסוגל לניסים ולישועות. והבטיח, בשבת הגדול ישוחרר הבן חינם אין כסף. חזר האב מעודד ומחוזק. והנה ערב שבת הגדול י"ב ניסן, מצלצל הטלפון בבית העשיר, הודיעו החוטפים שהבן בידם ונקבו בסכום כסף עתק, אם ישלמו ישוחרר הבן, המסכימים אתם? נתנה הסכמה. אם כן, מחר יבוא אחד מכם למקום פלוני לבוש חולצה בצבע פלוני ובידו מזודת הכסף, לאחר מכן ישוחרר הבן, אך אם תודיעו למשטרה, מות יומת. הם זכרו שהצדיק הבטיח חינם, אבל פקוח נפש דוחה הכל, לכן לא הודיעו למשטרה. אח של החטוף השיג חולצה כאשר ביקשו, הלך עם המזודה, והמתין. הם לא ידעו שהמשטרה עקבה אחר שיחות הטלפון, והכינה מארב. השוטרים הבחינו בשנים המתקרבים לאח, והשנים הבחינו בשוטרים ונמלטו. האח חשכו עיניו,שלא יממשו את איומם, לכן לא סיפר כלום, והמתין. אחד החוטפים נמלט בין האנשים, השני נכנס לבית קפה, החליף את בגדיו בשרותים, יצא והמתין בתחנת האוטובוס. לפתע הבחין השוטר שמישהו עולה לאוטובוס וטורח להכניס את חולצתו במכנסים, התעורר בו החשד שמא הוא החוטף והחליף את חולצתו ולא הכניסה. מיד עצר את האוטובוס, הוריד את הנוסע לתחנת משטרה, אחר שעה וחצי של חקירות, הסגיר את חבריו. והאח עדין המתין עם המזודה באותו מקום. בסוף החליט לפנות לתחנת משטרה והנה שם רואה הוא את אחיו ששוחרר בשבת הגדול בחינם אין כסף, כמו שאמר הצדיק. נזכה לבשורות טובות, ישועות ונחמות. אוהב אתכם! שבת הגדול שלום (-: (כך נוהגים לאחל השבת כדי להזכיר את הניסים שנעשו בשבת זו לפני יציאת מצרים).

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>ח' ניסן:</u> נד בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָה צוּר: נה קרְבָּנוֹ קצַרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקלָה מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקל בְּשֶׁקל הַקּּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: נו כַּף אַחַת צֵשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קטֹרֶת: נז פַּר אֶחָד בֶּן בָּקר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׁ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: נחשְׁעִיר עִוּים אֶחָד לְחַטָּאת: נט וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בְּקַר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתָּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׁים בְּנִי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קַרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר:

(ע"פ שמות מ,יז ובמדבר ז,א)

כג וַיָּשֵׁבוּ שָׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיֵּרְדוּ מֵהָהָר וַיַּעַבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל יְהוֹשֵׁעַ בִּן נוּן וַיְסַפְּרוּ לוֹ אֵת כָּל הַמֹּצְאוֹת אוֹתָםכד וַיּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֵׁעַ כִּי נָתַן יְהוָה בְּיָדֵנוּ אֶת כָּל הָאָרֶץ וְגַם נָמֹגוּ כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפָּנֵינוּ:

(סדר עולם פרק יא, ימות עולם סק"א) (סדר עולם פרק יא, ימות עולם

יז (ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש) וּבְיוֹם שְׁמוֹנָה לַחֹדֶשׁ בָּאוּ לְאוּלָם יְהוָה וַיְקַדְשׁוּ אֶת בֵּית יְהוָה לְיָמִים שְׁמוֹנָה (וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו):

(פסוק יז)

ט' ניסן: ס בּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִּׂיא לְבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי:סא קרְבָּנוֹ קצֵרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקלָה מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקל בְּשֶׁקל הַקּּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:סב כַּף אַחַת צֵשָּׂרָה זָהָב מְלֵאָה קטֹרֶת: סג פַּר אֶחָד בֶּן בָּקר אַיִל אֶחָד בֶּבֶשׁ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: סד שְׂעִיר עִוִּּים אֶחָד לְחַטָּאת: סה וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתִּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קַרְבַּן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי:

(ע"פ שמות מ,יז ובמדבר ז,א) (ע"פ שמות מ,יז ובמדבר ז,א)

א וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֵׁעַ בַּבֹּקר וַיִּסְעוּ מֵהַשָּׁטִים וַיָּבֹאוּ עַד הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּלְנוּ שָׁם טֶרֶם יַצֵבֹרוּב וַיְהִי מִקְצֵה שָׁל שֶׁת יָמִים וַיַּעַבְרוּ הַשֹּׁטִרִים בְּקרֶב הַמַּחֲנֶה:ג וַיְצַוּוּ אֶת הָעָם לֵאמֹר כִּרְאוֹתְכֶם אֵת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֵל הֵיכֶם וְהַכּּהְבִּי הַלְוִיִם נֹשִׂאִים אֹתוֹ וָאַתֶּם תִּסְעוּ מִמְּקוֹמְכֶם וַהַלַּרָתֶּם אַחֲרָיו:ד אַך רָחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינָיו כִּאַלְפַּיִם אַמָּה בַּמִּדָּה אַל תִּקרְבוּ אֵלָיו לְמַעַן אֲשֶׁר תֵּדְעוּ אֶת הַדֶּרֶך אֲשֶׁר תִּלְכוּ בָה כִּי לֹא עֲבַרְתֶּם בַּדֶּרֶךְ מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם: ה וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם הִתְקדְשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה בְּקרְבְּכֶם נִפְלָאוֹת:

(סדר עולם פרק יא, ימות עולם סק"א) (סדר עולם פרק יא, ימות עולם סק"א)

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת מצורע דפו"י נ"ה ע"ב.

מט) א"ר אלעזר וכו": אר"א, כאן אני צריך לומר דבר שלמדתי מאבי. בוא וראה, אנחנו למדום כאן מנגע הבית. כי פשרוח הטומאה שורה בבית והקב"ה רוצה לטהר את הבית, שולח נגע צרעת בבית, שיקטרגו וה בזה, שהרוח של הנגע יקטרג וינחט ברוח הטומאה (כנ"ל תזריע אות קנ"ג בהטולט ע"ש) ונגע ההוא אינו סר מהבית, אחר שנתגבר על דוח הטומאה ואע"פ שרוח הטומאה נסתלק מן הבית, עד שיתצו את הבית, העצים והכל, אז נטהר המקום.

נ) כהאי גוונא מאן וכו': כעין זה, מי שנטמא ועורר את רוח הטומאה ושורה עליו, כשרוצה הקב״ה לטהר העולם מעורר כנגדו רוח דין חזק, שהוא נמצא בעולם ושורה על רוח הטומאה ההוא, ונלחמים זה בזה (כמ"ש בנגעי הבתים תזריע אות קנ"ג ע"ש) עד שמעביר את רוח הטומאה מן העולם, ואותו **רוח דין החוק** של הנגע שהעבירו מן העולם, אינו מסתלק ממקומו עד שיתוץ המקום, דהיינו הגוף, האברים והעצמות והכל, או נטהר העולם ורוחות הטומאה נעברים, והעולם נמצא בטהרה. פירוש, שאותם ב' רוחות השורים בעולם מחמת שבני אדם נטמאים למטה (כנ"ל אות מ"ח) הם אותם ב' רוחות הנאמרים בנגעי הבתים (לעיל תזריע אות קנ"ג) וכל מה שאמור שם נוהג כאן.

נא) ועל דא תנינן וכו': ועל כן למדנו. הבא לטמא מטמאים אותו ודאי. כי רוח

הטומאה הב' מעביר רוח הטומאה הא' כנ"ל, אוי לו לאדם ששורה עליו רוח הטומאה, ונמצא עמו בעולם, כי ידוע ודאי, שהקב"ה רוצה לבערו מן העולם, וע"כ יוטיף לו טומאה. כנ"ל. אשרי הם הצדיקים שכולם קדושים, ונמצאים בקדושה לפני המלך הקדוש, ושורה עליהם רוח הקדוש, בעולם הזה ובעולם הבא. כיון שהאיר הבוקר, קמו והלכו.

נב) עד דהוו אזלי וכו': בעוד שהיו הולכים, פתח ר' אלעזר ואמר, ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלקים. ויעקב הלך לדרכו, היינו שהיה הולך לקראת אביו. בוא וראה, כל זמן, שיעקב נמצא אצל לבן לא דבר עמו הקב"ה. ואם תאמר, והרי כתוב, ויאמר ה' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך וגו'. הנה זה היה בסוף, בשעה שרצה להפרד מלבן. וכשנפרד ממנו. באו כנגדו אלו המלאכים וליווהו בדרך.

נג) ת"ח כתיב ויפגעו וגו': בוא זראה, כתוב, ויפגעו בו, היה צריך לומר ויפגע במלאכי אלקים. שיעקב פגע בהם, מהו בו. ומשיב, אלא הם באו להכלל בו. שואל, מהו להכלל בו. ומשיב, אלא הם באו מצד הגבורה, שכתוב מלאכי אלקים, והגבורה נקראת אלקים, וראה יעקב מצד אחר מלאכים של רחמים, ונכללו בו מלאכי רחמים ומלאכי דין, כי יעקב הוא בחינת קו האמצעי הכולל ימין ושמאל, שהם בחינת קו האמצעי הכולל ימין ושמאל, שהם רחמים ידין.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "שירה" (שמואל-ב' פרקים כב-כד) מקבילה ל-מְצוֹרָע על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. כשאת העם פקדו מאיפה עד באר שבע ספרו

> ה. אכו בוסדות ירגוו כי זורה כו ויתגעשו

ו. מה ה' כי כצדקתי וכנגד עיניו כבורי שבת שכום א. מה נוזכי מות עשו כי ונוזכי בכיעכי יבעתני

ב. מתי אכ^ר ה' אקרא והוא מהיככ^ו אותי שמע

צ. איפה מכאך ה' היה כשה' אמר כן הרף ידך

לתגובות, הקדשות והערות: <u>or.david.way@gmail.com</u> פתרונות לגליון הקודם: אּכ[ּ]מנּוּת זייות, בֹּכ^יּעַׂכ[ּ], גֹּבֹרים, דֹבֹּלָי, הֹרפַה, וִיעַּתר אָכ^{ּלְקִים} כ[ּ]אָריִ. מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו. הודעות: חלוקה **חינם** של זוהר "חוק לישראל" על מנת שילמדו בהם. לפרטים: 0545558679. נפתחה אפליקציה חדשה בשם "הגמ"ח שלי" - ניהול קרנות גמ"ח בצורה חכמה ויעילה.

זמין להורדה חינם: הגמ"ח שלי Google Play גיהול חכם להשאלת פריטים